

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับวิธีสอนแบบปกติ

A comparison of academic achievement in Thai literature Of mathayomsuksa 1 students between cooperative teaching method, jigsaw techniques and normal teaching method.

อภิวิชญ์ เหล่าอัน¹ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เด่นดาว ชลวิทย์²

¹นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อาจารย์ประจำภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ

การวิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับวิธีสอนแบบปกติ 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน รวมทั้ง 50 คน ซึ่งได้มาจากการนำคะแนนสอบปลายภาคเรียนที่ 1 รายวิชาภาษาไทยทุกห้อง นำผลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ANOVA โดยเลือก 2 ห้อง มีคะแนนไม่ต่างกัน ทำการสุ่มอย่างง่าย (simple random sampling) จากนั้นจับฉลากได้นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปี 1/1 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มทดลอง ใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 1/3 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มควบคุม ใช้วิธีสอนแบบปกติ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วยแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) จำนวน 6 แผน แผนละ 1 คาบ และแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบปกติ จำนวน 6 แผน แผนละ 1 คาบ ที่ผ่านการตรวจค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC และแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องนิราศภูเขาทอง และโคลงโลกนิติ ก่อนเรียนและหลังเรียน ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัย ชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 มีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.23 - 0.67 และค่าอำนาจจำแนกค่า (r) ระหว่างที่ 0.20 – 0.60 ได้ค่าความเชื่อมั่นที่ 0.77 การวิเคราะห์ข้อมูล ดำเนินการโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test independent ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ระหว่างการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับแบบวิธีสอนแบบปกติ ผลปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย โดยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) เมื่อตรวจสอบค่าความแตกต่าง อธิบายได้ว่า

ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และดำเนินการโดยใช้สถิติค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test dependent ในการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ก่อนเรียนและหลังเรียน และเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ระหว่างวิธีสอนแบบปกติ ก่อนเรียนและหลังเรียน ปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เมื่อตรวจสอบค่าความแตกต่าง สามารถอธิบายได้ว่า หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) และวิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ได้ดีกว่าวิธีสอนแบบปกติ

คำสำคัญ : ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ; วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ; วิธีสอนแบบปกติ

บทนำ

คำว่า “วรรณคดี” หมายถึง วรรณกรรมที่ได้รับการยกย่องว่าแต่งดี มีคุณค่าเชิงวรรณศิลป์ถึงขนาด เช่น พระราชนิพนธ์สิบสองเดือน มัทนะพาธา สามก๊ก เสภาเรื่องขุนช้างขุนแผน (พจนานุกรมราชบัณฑิตยสถาน : 2554) ซึ่งเป็นบทประพันธ์มีทั้งบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง มีการเรียบเรียงถ้อยคำ กะทัดรัด เก๋กลิ้งกลตา เหมาะสม มีรสไพเราะ เพลิดเพลิน ให้ความรู้สึกรื่นเริง และอารมณ์ต่าง ๆ สร้างความบันเทิง ก่อให้เกิดจินตนาการ ด้วยภาพพจน์ และมีคุณค่าทางวรรณศิลป์ จึงจำเป็นต้องค้นหาความงาม ความไพเราะ หรือสุนทรียภาพจากการใช้ภาษา โดยการใช้รูปแบบวิธีสอนที่หลากหลาย (ปริญญา ปันสุวรรณ : 2553)

การเรียนสอนวรรณคดีมีมาตั้งแต่ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาสาระความรู้ ความคิด อารมณ์ และความรู้สึกรู้สึกของผู้แต่งเพื่อให้เกิดอรรถรสเท่านั้น หากแต่การเรียนรู้วรรณคดียังมุ่งเน้นให้ศึกษาได้เรียนรู้เหตุการณ์ สภาพสังคมและวัฒนธรรมประเพณีในสมัยนั้น เพื่อให้เห็นคุณค่าของวรรณคดี ซึ่งสอดคล้องกับ (ศรีวิไล ดอกจันทร์ : 2529) ได้กล่าวว่า จุดมุ่งหมายในการสอนวรรณคดีให้เข้าใจ ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายทั่วไป อันเกิดจากคุณค่า และลักษณะของความเป็นวรรณคดี ครูควรใช้วรรณคดีให้เป็นทั้งเป้าหมายที่จะเข้าถึง และเป็นทั้งสื่อที่จะพัฒนาการคิดการอ่าน ความรู้ และทัศนคติไว้ให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ เพื่อความภาคภูมิใจ และนำมาเป็นบทเรียนเพื่อประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวันได้ จากนี้ยังเป็นมรดกทางภาษา ที่มีชิ้นเชิงในการเรียงร้อยที่คมคายลึกซึ้งไว้เป็นแบบอย่างให้แก่รุ่นหลังได้เป็นอย่างดี

ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 สาระการเรียนรู้ภาษาไทย มีสาระการเรียนรู้ 5 สาระ และวรรณคดีและวรรณกรรม ได้กำหนดเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรม ให้นักเรียนวิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูลแนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบท บทร้อยกลอนของเด็ก เพลงพื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่า

ของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีเรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสมสืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา : 2551) วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง เปิดทำการเรียนการสอน 3 ระดับ มีหน้าที่จัดการศึกษาด้านนาฏดุริยางคศิลป์ ตั้งแต่ระดับขั้นพื้นฐาน ถึงระดับปริญญาตรีในสาขาวิชาชีพครู มีการจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐาน 8 กลุ่มสาระฯ และจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาชีพ 8 กลุ่มสาระฯ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาชีพ (วิชาปฏิบัติเอก) ให้เลือกเรียนสาขาใดสาขาหนึ่ง ได้แก่ โขน ละคร ปี่พาทย์ เครื่องสาย คีตศิลป์ ดนตรีสากล คีตศิลป์สากล นาฏศิลป์สากล (กองบริการการศึกษา : 2562) มีนักเรียนที่เข้ามาศึกษาแต่ละปีเป็นจำนวนมาก เพื่อศึกษาวิชาชีพชั้นสูง ตามความถนัดและความสนใจ

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ในสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มีความเกี่ยวข้องกับวิชาปฏิบัติเอก นักเรียนต้องเลือกเรียนตามความถนัดในกลุ่มวิชาชีพ ได้แก่ โขน ละคร ปี่พาทย์ เครื่องสาย คีตศิลป์ ดนตรีสากล คีตศิลป์สากล นาฏศิลป์สากล ซึ่งสอดคล้อง (อุดม หนูทอง : 2523) ได้แบ่งวรรณคดีตามลักษณะเนื้อหา คือ ด้านนาฏวรรณคดี เช่น อิเหนา รามเกียรติ์ มัทนพาธา ฯลฯ ทั้งหมดมาจากวรรณคดีวรรณกรรม จึงจำเป็นที่นักเรียนจะต้องมีความเข้าใจวรรณคดีวรรณกรรมเป็นอย่างมาก แต่มีนักเรียนส่วนใหญ่ไม่ค่อยสนใจเรียน ทำให้ผลการเรียนวิชาพื้นฐานตกต่ำ ผลสอบปลายภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ในรายวิชาภาษาไทยมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ร้อยละ 60 มีผลการเรียนไม่สมบูรณ์ เช่น คิด 0 ร. และมส. เป็นจำนวนมาก นักเรียนส่วนใหญ่ไม่สามารถตอบคำถามเกี่ยวกับวรรณคดีไทยได้ ไม่สามารถวิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าวรรณคดีได้ ไม่สามารถพินิจวรรณคดี โดยทำความเข้าใจเนื้อหาตีความหมายที่ซ่อนเร้นได้ ซึ่งสอดคล้องกับ (ปริญญา บัณสุวรรณ์ : 2553) ว่านักเรียนจะต้องทำความเข้าใจเนื้อเรื่องวรรณคดี จะต้องตีความ ทำความเข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นอยู่ และนักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน ไม่เห็นความสำคัญของวรรณคดีไทย จากการศึกษาเอกสารวิจัยที่เกี่ยวข้องสอดคล้องกับ (ปนัดดา ใจสุต : 2558) นักเรียนไม่มีนิสัยรักการอ่าน และมีเจตคติที่ไม่ดีต่อวรรณคดี โดยเฉพาะวรรณคดีร้อยกรอง ว่าเป็นเรื่องล้าสมัย เนื้อเรื่องยาว ภาษาเข้าใจยาก จึงทำให้นักเรียนไม่สนใจเรียนรู้วรรณคดีเท่าที่ควร และสอดคล้องกับ (เกศินี ปุ่งปีแก้ว : 2557) ผู้เรียนเกิดความเบื่อหน่ายไม่มีความสนใจ และขาดนิสัยรักการอ่าน อีกทั้งผู้เรียนมีประสบการณ์ในการอ่านน้อย และยังมีพื้นฐานเรื่องคำศัพท์วรรณคดีไม่กว้าง ผู้เรียนเห็นว่าวรรณคดีเป็นเรื่องยาก เป็นเรื่องที่ไกลตัว และไม่มีความสำคัญ ทำให้เกิดปัญหาในด้านผลสัมฤทธิ์ในการเรียนวิชาภาษาไทย มีการจัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการโดยเชื่อมโยงทักษะทั้ง 5 ทักษะ ได้แก่ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และหลักภาษาและการใช้ภาษา โดยใช้ทักษะวรรณคดีและวรรณกรรมเป็นแกน จัดหน่วยการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนมีความเข้าใจ เชื่อมโยงความคิด เมื่อนักเรียนมีความเข้าใจ ก็ไม่สามารถแยกแยะ วิเคราะห์ สังเคราะห์ วิจารณ์ ประเมินค่าวรรณคดีได้

สภาพปัจจุบันการเรียนการสอนวรรณคดี ผู้วิจัยได้พบว่าปัญหาในการเรียนการสอนไม่เป็นที่น่าพอใจ ทั้งนี้นอกจากตัวนักเรียนแล้ว ยังมีอีกปัจจัยที่มีความสำคัญจะต้องแก้ปัญหา คือด้านครูผู้สอน

ซึ่งมักจะใช้สื่อการเรียนการสอนไม่หลากหลาย ไม่มีวิธีสอนที่หลากหลาย ขาดความกระตือรือร้นในการสอน สอดคล้องสอดคล้องกับ (ปริญญา ปันสุวรรณ์ : 2553) ครูไม่มีวิธีสอนที่หลากหลาย ครูไม่ปรับปรุงวิธีสอน เน้นให้นักเรียนให้ท่องจำ ครูไม่มีประสบการณ์ ส่งผลทำให้นักเรียนเบื่อหน่าย และอีกปัญหา คือด้านสื่อเทคโนโลยี เช่น โทรศัพท์ โทรทัศน์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ ทำให้นักเรียนไม่สนใจการเรียน ครูผู้สอนต้องจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย และมีเทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่ดี เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยจากการเลือกวิธีการสอนแบบใหม่ เน้นให้นักเรียนทุกคนมีส่วนร่วมทำงานในการเรียนรู้ และไม่ได้มีการจัดให้นักเรียนเข้ากลุ่มแล้วให้งาน และบอกนักเรียนให้ช่วยกันทำงานเท่านั้น จะต้องความตระหนักว่า สมาชิกกลุ่มทุกคนมีความสำคัญ พึ่งพาช่วยเหลือเกื้อกูลกัน ซึ่งสอดคล้อง (ทิสนา เขมมณี : 2545 อ้างใน Johnson and Johnson, 1994:) การเรียนรู้จะเป็นแบบร่วมมือ ต้องมีองค์ประกอบให้ครบ คือ การพึ่งพาและเกื้อกูลกันการปรึกษาหารือกันอย่างใกล้ชิด ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้ของสมาชิกแต่ละคน การใช้ทักษะการปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและทักษะการทำงานกลุ่มย่อย การวิเคราะห์กระบวนการกลุ่ม และในปัจจุบันนี้ได้มีวิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การสอนแบบร่วมมือ (Cooperative Learning) เทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ถือเป็นแนววิธีสอนทางหนึ่ง ที่ผู้สอนจัดให้ผู้เรียนแบ่งเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ได้เรียนรู้การทำงานร่วมกัน ซึ่งสอดคล้องกับ (ปนัดดา ใจสุทธิ : 2558) นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติร่วมมือกันทำงาน เพื่อให้เกิดเป็นความสำเร็จของกลุ่มตามเป้าหมาย และสอดคล้องกับ (ปริญญา ปันสุวรรณ์ : 2553) ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่แท้จริงอันเกิดจากการร่วมมืออีก ทั้งกระตุ้นให้ผู้เรียนกระตือรือร้นในการเรียน และสอดคล้องกับ (เกศินี ปุ๋งปีแก้ว : 2557) นักเรียนเกิดการเรียนรู้ ที่แปลกใหม่ มีการร่วมมือร่วมใจของ สมาชิกในกลุ่มนักเรียนแต่ละกลุ่ม จะมีสมาชิกที่ความสามารถทั้งเก่ง ปานกลาง และอ่อน นักเรียนที่อยู่ในระดับเก่งสามารถช่วยเพื่อนที่อ่อนทำงานร่วมกันให้ความช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เกิดความสามัคคีในกลุ่ม ในวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) เป็นวิธีการเรียนรู้บนพื้นฐานที่ให้ผู้เรียนแต่ละคนเสมือนเป็นผู้เชี่ยวชาญ ในหัวข้อใดหัวข้อหนึ่ง แล้วทำหน้าที่ให้ความรู้แก่เพื่อนในกลุ่ม ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ซึ่งกันและกัน

ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำวิธีการสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) มาใช้ในการเรียนวรรณคดีไทย เรื่องนิราศภูเขาทอง โคลงโลกนิติ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเปรียบเทียบเกี่ยวกับวิธีการสอนแบบปกติ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมุ่งหวังว่านักเรียนเข้าใจ และแสดงความคิดเห็น พินิจวรรณคดีวรรณกรรมอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงของตนเองได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับวิธีสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw)

3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนและหลังเรียนวิธีสอนแบบปกติ

สมมติฐานของการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ขอบเขตการวิจัย

ประชากร ประชากร คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียน จำนวน 75 คน

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการศึกษาค้นครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งมาจากการนำคะแนนสอบวัดผลปลายภาคเรียนที่ 1 รายวิชาภาษาไทยทุกห้อง นำผลมาวิเคราะห์ทางสถิติ ANOVA โดยเลือก 2 ห้องเรียนที่มีคะแนนไม่ต่างกัน จากนั้นทำการสุ่มด้วยการจับสลาก (simple random sampling) แล้วจับฉลากได้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 1/1 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มทดลอง ที่ใช้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 1/3 จำนวน 25 คน เป็นกลุ่มควบคุม ที่ใช้วิธีสอนแบบปกติ

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ (independent variables) ได้แก่ วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) และวิธีสอนแบบปกติ

2. ตัวแปรตาม (dependent variables) คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย

ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาวรรณคดีที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรมวรรณคดีสอดคล้องกับมาตรฐานตัวชี้วัด ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็นวิจารณ์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง โดยผู้วิจัยกำหนดให้นักเรียนศึกษาวรรณคดีจำนวน 2 เรื่อง คือ นิราศภูเขาทอง และ โคลงโลกนิติ ผู้วิจัยกำหนดหัวข้อต่าง ๆ ได้แก่ รูปแบบคำประพันธ์ เนื้อหาวรรณคดี แก่นเรื่อง โครงเรื่อง ตัวละคร ฉากและบรรยากาศ และศิลปะการประพันธ์

ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง กลุ่มละ 6 คาบ คาบละ 50 นาที ทั้งนี้ ไม่รวมเวลาการทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน ดำเนินการทดลองภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) หมายถึง การจัดการเรียนที่ส่งเสริมความร่วมมือ โดยแบ่งกลุ่มประมาณ 4-5 คน ลดความสามารถเก่ง ปานกลาง อ่อน จัดเป็น 2 กลุ่มเรียกว่า กลุ่มบ้าน (home groups) และกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ (expert groups) สมาชิกของแต่ละกลุ่มศึกษาหัวข้อที่ได้รับมอบหมาย ในกลุ่มผู้เชี่ยวชาญ แล้วนำความรู้ไปอธิบายให้เพื่อนในกลุ่มบ้านฟัง ประเมินคะแนนเป็นรายบุคคล และนำคะแนนแต่ละคนไปคิดเป็นคะแนนกลุ่ม มีขั้นตอนการสอนดังนี้

1) ขั้นนำ ครูแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และแบ่งเนื้อหาในบทเรียนออกเป็นหัวข้อย่อย ๆ ตามกระบวนการจัดกิจกรรม

2) ขั้นสอน ครูอธิบายการจัดกิจกรรมโดยจัดกลุ่มนักเรียนจำนวนกลุ่มละเท่า ๆ กัน แต่ละกลุ่มจะมีสมาชิกลดความสามารถ เรียกว่า กลุ่มบ้าน แล้วมอบหมายให้สมาชิกแต่ละคนรับผิดชอบศึกษา หัวข้อที่ครูแบ่งเนื้อหาไว้คนละ 1 หัวข้อ

3) ขั้นศึกษากลุ่มย่อย นักเรียนได้รับหัวข้อเดียวกันจากกลุ่มบ้าน แยกกลุ่มมานั่งกับ สมาชิกกลุ่มอื่นเพื่อเพื่อศึกษาหัวข้อที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน เรียกว่า กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ เมื่อร่วมกันศึกษาหัวข้อเสร็จ ให้กลับไปยังกลุ่มเดิมของตน และอธิบายเพื่อถ่ายทอดความรู้ที่ตนเองศึกษามา ให้สมาชิกฟังจนครบทุกหัวข้อ และจดบันทึก

4) ขั้นทดสอบย่อย นักเรียนทำแบบทดสอบเนื้อหา ครูให้คะแนนรายบุคคล และประเมินคะแนนกลุ่มและมอบรางวัลกลุ่มที่ประสบความสำเร็จ

2. วิธีสอนแบบปกติ หมายถึง การจัดกิจกรรมที่ครูใช้ในการสอน มีขั้นตอนดังนี้

ขั้นที่ 1 นำเข้าสู่บทเรียน ครูใช้กิจกรรมเปิดสื่อ หรือสนทนากระตุ้นนักเรียนในชั้นเรียนเพื่อให้เกิดความพร้อมในบทเรียน เช่น PowerPoint ซักถาม เกม รูปภาพ และแจ้งจุดประสงค์การเรียนรู้ จากนั้นเชื่อมโยงเข้าสู่เนื้อหาของบทเรียน

ขั้นที่ 2 ขั้นสอน ใช้กิจกรรมการบรรยายเนื้อหา แจกใบความรู้ ครูอธิบายประกอบ มีการอภิปรายซักถามกันในชั้นเรียน

ขั้นที่ 3 ขั้นสรุป ครูผู้สอนและนักเรียนร่วมกันสรุปเนื้อหา โดยการใช้คำถามหรือให้นักเรียนทำแบบทดสอบ

ขั้นที่ 4 ขั้นวัดผลประเมินผล นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ โดยใช้เครื่องมือต่าง ๆ ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เช่น แบบทดสอบ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความสามารถในการจำ เข้าใจ วิเคราะห์ ประเมินค่าวรรณคดีไทย เรื่องนิราศภูเขาทอง และโคลงโลกนิติ ซึ่งวัดจากแบบทดสอบปรนัยแบบคู่ขนานใช้สำหรับทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียน จำนวน 30 ข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลป์อ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แนวทางแก่ผู้สอนวิชาภาษาไทยของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาในการนำวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw)

2. ได้แนวทางสำหรับครูผู้สอนในกลุ่มสาระอื่น ๆ ที่จะนำรูปแบบการสอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) ไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนการสอน

3. ได้แนวทางแก่ผู้สนใจที่จะทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนกับทักษะอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทย เช่น การอ่าน การเขียน การฟัง การดู การพูด และหลักภาษาและการใช้ภาษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เกศินี ปุ่งปีแก้ว (2557) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนอรุโณทัยวิทยาคม ผลการวิจัยปรากฏว่า ผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนการอ่านเชิงวิเคราะห์และการเขียนเชิงวิเคราะห์วิจารณ์วรรณคดีของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีผลการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ปริญญญา ปั้นสุวรรณ (2553) ได้ทำการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 (Jigsaw) กับแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ โดยคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 โดยภาพรวมอยู่ในระดับเห็นด้วย

ปนัดดา ใจสุทธี (2558) การผลสัมฤทธิ์การเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 (Jigsaw) ร่วมกับเทคนิคแบบหวนทบทวน ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหวนทบทวนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ความคิดเห็นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลต่อการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหวนทบทวนมีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับ มากที่สุด

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบไปด้วย 3 อย่าง ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์(Jigsaw)
2. แผนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบปกติ
3. แบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย

การดำเนินการทดลอง

เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้แผนการวิจัยแบบศึกษากลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม การสุ่มและวัดก่อน-หลังทดลอง (randomized control group pretest posttest design) ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับ ดังนี้

1. การหากลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปี 1 วิทยาลัยนาฏศิลปอ่างทอง สถาบันบัณฑิตพัฒนศิลป์ กระทรวงวัฒนธรรม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 3 ห้องเรียน นักเรียน 75 คน โดยการทดสอบกลุ่มประชากรทั้งหมด แล้วนำผลคะแนนมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (t-test independent) เลือกห้องที่มีผลคะแนน ไม่ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ 0.05 มาจับฉลากเลือกกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

2. กำหนดการทดลอง ให้กลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยก่อนเรียน (pre-test) ด้วยข้อสอบชุดเดียวกัน

3. จากนั้นสอนโดยใช้เนื้อหาเดียวกัน และใช้ระยะเวลาสอนเท่ากัน คือกลุ่มละ 6 แผน แผนละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที แต่ใช้วิธีสอนที่แตกต่างกัน

4. ทำการทดสอบหลังเรียน (post-test) หลังจากเสร็จสิ้นการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ กำหนดเวลา 50 นาที กับนักเรียนกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนซึ่งชุดเดียวกันกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียน (pre-test)

5. นำผลการทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และหลังการเรียน (post-test) วิเคราะห์โดยกระบวนการทางสถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับแบบวิธีสอนแบบปกติ คือ t-test for independent samples

2. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) และสถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยวิธีสอนแบบวิธีสอนแบบปกติคือ t-test for dependent samples

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) กับวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มตัวอย่าง	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	t	df	sig
กลุ่มทดลอง (ม.1/1)	25	30	22.96	4.46	4.04*	48	.00
กลุ่มควบคุม (ม.1/3)	25	30	18.12	3.98			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางตอนที่ 1 พบว่า เมื่อตรวจสอบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า t คือ 4.04 และมีค่า sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw)

กลุ่มทดลอง (ม.1/1)	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	t	df	sig
ก่อนเรียน (pre-test)	25	30	13.84	3.78	11.45*	24	.00
หลังเรียน (Post Test)	25	30	22.96	4.46			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางตอนที่ 2 พบว่า เมื่อตรวจสอบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า t คือ 11.45 และมีค่า sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนวิธีสอนแบบปกติ

กลุ่มควบคุม (ม.1/3)	n	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	t	df	sig
ก่อนเรียน (pre-test)	25	30	13.44	3.87	6.60*	24	.00
หลังเรียน (Post Test)	25	30	18.12	3.98			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางตอนที่ 3 พบว่า เมื่อตรวจสอบค่าความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย พบว่า ค่า t คือ 6.60 และมีค่า sig เท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 อธิบายได้ว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

วรรณคดีไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่สอนด้วยวิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05
3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผล

1. จากการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 1 โดยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สูงกว่าวิธีสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 อาจเนื่องมาจากการสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) เป็นการจัดกิจกรรมกลุ่มนักเรียนแบบคละความสามารถ เพื่อเข้ากลุ่มร่วมมือกันเรียนรู้ แต่ละกลุ่มมีสมาชิก 4-5 คน สมาชิกในกลุ่มจะต้องช่วยเหลือกันพึ่งพาอาศัยกัน แก้ปัญหาการเรียนรู้ร่วมกัน ส่วนครูผู้สอนมีหน้าที่แนะนำคอยให้ความช่วยเหลือ อีกทั้งการนำเสนอแผนพัฒนาการของแต่ละคนภายในกลุ่มมารวมกัน แล้วเปลี่ยนมาเป็นกะเนนกลุ่ม เพื่อเป็นกลุ่มพัฒนาที่ยอดเยี่ยม เมื่อพิจารณาวิธีสอนแบบปกติ พบว่ามีความแตกต่างจากวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) คือมีการเน้นบรรยาย ครูผู้สอนเป็นผู้มีบทบาทมากที่สุด และนักเรียนมีหน้าที่จดบันทึก และดำเนินการตามกิจกรรมต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนจัดให้ ไม่มีการจัดนักเรียนแยกตามความสามารถ โดยนักเรียนก็จะเลือกกลุ่มกันเอง ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยวิธีสอนแบบปกติต่ำกว่าวิธีสอนแบบเทคนิคจิ๊กซอว์ สอดคล้องกับปริญญ่า ปันสุวรรณ (2553) ว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 สูงกว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยที่จัดการเรียนรู้แบบปกติ ซึ่งมีการพัฒนาว่าการสอนแบบปกติ

2. จากผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอว์ (Jigsaw) สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการจัดกิจกรรมมีการจัดกลุ่มนักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนแตกต่างกันเข้ากลุ่มด้วยกัน เรียกว่ากลุ่มบ้าน สมาชิกแต่ละคนในกลุ่มจะเลือกหัวข้อที่ตนเองสนใจ คนละ 1 หัวข้อ แยกย้ายไปศึกษาร่วมกับสมาชิกกลุ่มอื่น ๆ ที่สนใจหัวข้อเดียวกัน เป็นผู้เชี่ยวชาญ เรียกว่ากลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นกลับมากลุ่มเดิม อธิบายเนื้อหาที่ตนเองไปศึกษาให้เพื่อนสมาชิกในกลุ่มเข้าใจ ผลัดกันอธิบาย จากนั้นครูจะทดสอบเป็นรายบุคคล คิดคะแนนคำนวณคะแนนพัฒนา แล้วเฉลี่ยรวมกันกะเนนกลุ่ม ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เมื่อสอนวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊ก

ซอร์ว (Jigsaw) หลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน วัดได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย โดยมีค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน สอดคล้องกับปริญญานิพนธ์ (2553) ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอร์ว 2 หลังเรียน สูงกว่าก่อนเรียน จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอร์ว (Jigsaw) สูงขึ้น

3. จากผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนโดยวิธีสอนแบบปกติ สูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลจากกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียน คือนักเรียนคนใดก็ตามเมื่อได้รับการแนะนำจากครูผู้สอนที่สอนในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ไม่ว่าจะกระบวนการวิธีใด ย่อมมีการพัฒนาในเรื่องนั้น ๆ สูงขึ้นกว่าก่อนที่จะได้รับการแนะนำสั่งสอน การเรียนวรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ก็เช่นกัน เมื่อได้รับการสอนโดยวิธีแบบปกติ ทำให้นักเรียนมีความรู้ และพัฒนาทักษะในการเรียนรู้วรรณคดีไทย หลังเรียนสูงขึ้น จึงทำให้ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย เมื่อสอนด้วยวิธีแบบปกติหลังเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียน วัดได้จากแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทย โดยวิธีสอนแบบปกติสูงขึ้น

จากการอภิปรายผล การวิจัยดังกล่าวเป็นเหตุผลสำคัญที่สนับสนุนว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีไทยของเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 วิทยาลัยนาฏศิลปะอ่างทอง ที่จัดการเรียนรู้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอร์ว (Jigsaw) กับวิธีสอนแบบปกติแตกต่างกัน โดยผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มทดลองวิธีสอนแบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอร์ว (Jigsaw) สูงกว่ากลุ่มควบคุมวิธีสอนแบบปกติ ข้อเสนอแนะจากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ค้นพบข้อสังเกตจากประสบการณ์ตรงที่อาจก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษา ดังนี้

ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ครูต้องทำความเข้าใจถึงหลักการทำงานกลุ่ม และการจัดการเรียนรู้วิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอร์ว (Jigsaw) เพื่อให้ให้นักเรียนได้ตระหนักถึงความมีศักยภาพของตนเอง และพยายามพัฒนาตนเองให้เต็มความสามารถ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่จำเป็นต้องทำในห้องเรียนเสมอไป บางเรื่องอาจจะนอกสถานที่ เพื่อเปลี่ยนบรรยากาศ และการเรียนที่ไม่ซ้ำซาก เช่น เรียนรู้เรื่องฉาก บรรยายฉาก อาจจะให้นักเรียนบรรยาย ฉากสนาม โรงอาหาร ห้องสมุด ห้องประชุม เป็นต้น

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวรรณคดีระหว่างวิธีสอนแบบร่วมมือเทคนิคจิ๊กซอร์ว (Jigsaw) กับวิธีสอนวิธีอื่น ๆ เช่น STAD SQ4R เป็นต้น

2. ควรนำวิธีสอนแบบเทคนิคจิ๊กซอร์ว (Jigsaw) มาใช้ในการพัฒนาด้านต่าง ๆ เช่น ทักษะการอ่าน การเขียน การฟัง การพูด การดู และหลักภาษาและการใช้ภาษา เป็นต้น

บรรณานุกรม

- กมล การกุศล. (2520). **วรรณคดีนิราศ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิมพ์เนศ.
- กรมวิชาการ. (2543). **โคลงโลกนิติ พระนิพนธ์สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาเดชาดิศร**.
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2543). **ประชุมโคลงโลกนิติ**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว,
- _____. (2548). **แนวการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เล่ม 3 ช่วงชั้นที่ 3 (มัธยมศึกษาปีที่1-3)**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: คุรุสภาลาดพร้าว.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด,
- กองบริการการศึกษา. (2562). **หลักสูตรนาฏดุริยางคศิลป์ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ปรับปรุง พุทธศักราช 2562)**. นนทบุรี: ไทภูมิพับลิชชิ่ง จำกัด.
- เกศินี ปงปีแก้ว. (2557) “การใช้เทคนิคจิ๊กซอว์ เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเชิงวิเคราะห์วิจารณ์ วรรณคดีไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ทัศนา แคมมณี. (2545). **ศาสตร์การสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
- บุญเลี้ยง ทุมทอง. (2559). **ทฤษฎีและการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ Theories and development of instructional model**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ทริบเพิล
- ปนัดดา สุดใจ. (2558) “การผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้วรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือกันด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 (Jigsaw) ร่วมกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ปริญญา ปันสุวรรณ. (2553) “การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์วรรณคดีไทย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิคจิ๊กซอว์ 2 (Jigsaw) กับแบบปกติ” วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เฉลิมพระเกียรติ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เนื่องในโอกาสพระราชพิธีมงคลเฉลิมพระชนมพรรษา 7 รอบ 5 ธันวาคม 2554**. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ศรีวัฒนาอินเตอร์พริ้นท์ จำกัด (มหาชน).
- ศรีวิไล ดอกจันทร์. (2529). **ภาษาและการสอน**. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุกัญญา.
- อุดม หนูทอง. (2523). **พื้นฐานของการศึกษาวรรณคดีไทย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. สงขลา: เมืองสงขลา, เอ็ดดูเคชั่น จำกัด.